

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 6. децембар 2012. године

Предмет бр. 129/09

Б. Д.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 6. децембра 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН
гђе Франсоаз ТУЛКЕНС

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложу сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 9. марта 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 13. јануара 2009, 20. априла 2011. и 28. октобра 2011. године, Комисија је затражила од жалиоца да достави додатне информације. Дана 28. октобра 2011. године, Комисија је од жалиоца добила тражену документацију. Дана 22. маја 2012. године, Комисија је затражила од жалиоца да достави додатне информације, што је и учињено истог дана током сведочења жалиоца пред секретаријатом Комисије.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

3. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије. Он тврди да је тренутни власник катастарске парцеле бр. 3149, која обухвата стамбене, пољопривредне и пословне објекте у општини Витина. Жалилац наводи да је горенаведена имовина раније била под његовим власништвом до 2003. године, када је био приморан да је напусти са својом породицом из безбедносних разлога. Он наводи да је био обавештен о томе да је део ове имовине уништен током друге половине 2003. године, док је други део имовине био узурпиран.

A. Судски поступак

4. Дана 9. јуна 2004. године, жалилац је поднео тужбу Општинском суду у Витини против наводног узурпатора његове имовине, г. М. И, путем које тражи право повраћаја имовине и накнаду за уништење његове куће и помоћних пољопривредних објеката.
5. Дана 7. марта 2007. године, Општински суд у Витини издао је пресуду у којој стоји да Косовска агенција за имовину (КАИ) има искључиву правну надлежност над споровима у вези са повраћајем непокретне имовине. Он је, сходно томе, закључио да нема надлежност и наложио да се досије пребаци у КАИ. Дана 12. јула 2007. године, жалилац је уложио жалбу на ову пресуду Окружном суду у Гњилану. Дана 26. новембра 2007. године, Окружни суд у Гњилану је укинуо првостепену пресуду Општинског суда у Витини, сматрајући да има надлежност да размотри тужбу. Случај је враћен у Општински суд у Витини, коме је наложено да се процени меритум тужбеног захтева.
6. Дана 15. октобра 2008, 30. јуна 2011, 15. септембра 2011. и 3. новембра 2011. године, Општински суд у Витини је одржао расправу по овом предмету. Трајање предметног поступка је продужено делимично због чињенице што се жалилац није појавио. Овај случај је и даље на чекању пред Општинским судом у Витини.
7. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а Мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.

B. Поступак пред Косовском агенцијом за имовину

8. Дана 8. новембра 2006. године, жалилац је поднео три захтева КАИ за повраћај имовине у Витини.
9. По овим захтевима су донете три одлуке од стране Комисије за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ), наиме 11. марта 2007, 5. новембра 2007. и 7. новембра 2007. године. Жалилац је утврђен као власник у све три одлуке. Станари су обавештени да објекти морају да се иселе у року од 30 дана од дана уручивања налога; у супротном ће бити принудно исељени.

10. Ове одлуке очигледно нису спроведене. Из података које је доставио жалилац, изгледа да се он августа 2009. године жалио на недостатак спровођења одлука од стране КАИ КИТЗ-у и Врховном суду Косова.
11. У писму датираним на 8. децембар 2009. године, КАИ је објаснио жалиоцу да је 2. децембра 2009. године КИТЗ преиначио све три своје одлуке наведене горе. Наведени разлог био је тај што се, након што је Косовска катастарска агенција омогућила приступ катастарским подацима, и након прегледа тих података, испоставило да су тражени поседи неисправно убележени. Због тога је закључено да су дотичне одлуке у вези са овим захтевима правно неважеће и да се не смеју користити ни у једној правној трансакцији нити за било какав други циљ у погледу поседа који су предмет захтева. Сходно процедурама КАИ, захтев и сви новопримљени одговори или информације треба да буду проверени и представљени КИТЗ-у ради поновног разматрања.
12. Дана 22. јуна 2011. године, КИТЗ је донео одлуку којом је жалиоцу дао права власништва над катастарским парцелама бр. 1124/1 и 1124/2.
13. До данашњег дана КИТЗ није донео одлуке које се односе на остале парцеле које жалилац наводно поседује.

III. ЖАЛБА

14. Жалилац заправо тврди да је Општински суд у Витини одложио поступак поводом његовог захтева за накнаду штете поднетог 9. јуна 2004. године, и да због тога овај поступак није решен у догледно време, чиме је дошло до повреде Члана 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП). Жалилац се такође жали на трајање поступка пред КАИ у вези са његовим имовинским захтевима. У том погледу, може се сматрати да се он позива на повреду права на судску одлуку у разумном року, у смислу члана 6 § 1 ЕКЉП, и свог права на имовину, загарантованог чланом 1 Протокола бр. 1 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

15. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права.

A. Да ли су искоришћена сва расположива средства

16. СПГС улаже први приговор на прихватљивост жалбе, на основу неисцрпености расположивих правних лекова. Према наводима СПГС-а, захтев жалиоца је и даље на чекању пред Општинским судом у Витини и пред КАИ, те стога предмет још увек није окончан. Све док су захтеви у овој процедури, не може се рећи да је жалилац искористио сва расположива средства.

17. Члан 3.1 УНМИК-ове Уредбе бр. 2006/12 предвиђа да Комисија сме да се бави предметима једино након што утврди да су искоришћена сва остала доступна средства за процену наводног кршења права.
18. Комисија напомиње да се жалба односи на дужину трајања поступка. Такве жалбе се могу поднети Комисији чак и пре окончања поступка који је предмет жалбе (видети, на пример, случај *Бићер против Турске*, бр. 19441/04, пресуда ЕСЈП од 20. јула 2010, § 20, у погледу примене на Европски суд за људска права (ЕСЈП)). Комисија заиста не увиђа како чињеница да је поступак и даље на чекању може исправити наводно кршење члана 6 § 1 ЕКЈП које проистиче из трајања поступка (видети случај *Тодоров против Бугарске*, бр. 39832/98, одлука ЕСЈП од 6. новембра 2003. године).
19. СПГС није назначио ниједан конкретан правни лек доступан жалиоцу у погледу трајања поступка било пред Општинским судом у Витини или пред КАИ. Са своје стране, Комисија не види ниједан такав правни лек.
20. Према томе, Комисија закључује да жалба не може бити одбачена на основу неисцрпености доступних правних лекова у смислу члана 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12. Комисија одбацује прву примедбу СПГС-а.

Б. Поступак пред Општинским судом у Витини

21. Жалилац тврди да је Општински суд у Витини одложио поступак поводом његовог захтева за накнаду штете, поднетог 9. јуна 2004. године против једног именованог туженог лица, и да због тога овај поступак није завршен у догледно време, чиме је прекршен члан 6 § 1 ЕКЈП.
22. У вези са овим захтевом, Комисија напомиње да је отприлике четири и по године након што је он поднет, ЕУЛЕКС преузео пуну радну контролу у области владавине права (видети § 7 изнад).
23. Комисија напомиње да је било бројних правних поступака у току тог периода од четири и по године, током ког је УНМИК још увек био одговоран за рад судова. Дана 7. марта 2007. године, Општински суд у Витини је донео пресуду која је укинута од стране Окружног суда у Гњилану 26. новембра 2007. године. Општински суд у Витини је одржао саслушање 15. октобра 2008, које је продужено делом због непојављивања жалиоца. Пошто је Комисија установила да је током тог периода постојала довољна судска активност, она проглашава овај део жалбе очигледно неоснованим.
24. Што се тиче периода после 9. децембра 2008. године, овај део жалбе лежи ван надлежности Комисије *ratione personae*.

В. Поступак пред Косовском агенцијом за имовину

25. Жалилац се такође жали на то да му је КАИ ускратио одлуку у разумном временском року и одложио признавање његових имовинских права. Жалилац је поднео своје захтеве КАИ 8. новембра 2006. године и још увек чека на одлуку, више од шест година касније.

26. Комисија напомиње да, у погледу УНМИК-ове административне контроле над КАИ, Генерални секретар УН-а у свом извештају Савету безбедности Уједињених нација о Привременој управи мисије на Косову од 17. марта 2009. године, наводи да су, пошто надлежност УНМИК-а над КАИ није продужена након 31. децембра 2008. године, косовске власти и међународни директор именован од стране Међународног цивилног представника/Специјалног представника Европске уније преузели пуну радну контролу над КАИ. Након тога је КАИ радио у складу са законима усвојеним од стране Скупштине Косова (S/2009/149, § 24; видети случај *Кушић*, бр. 08/07, мишљење Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) од 15. маја 2010, § 51; случај *Фелеги*, бр. 32/08, одлука ХРАП од 20. јануара 2012. године, § 43).
27. Из тога следи, као што је Комисија већ разматрала у случају *Кушић* (наведеном у § 26 изнад, при § 52) и у случају *Фелеги* (наведеном у § 26 изнад, при § 44), да се од 31. децембра 2008. године УНМИК више не може сматрати одговорним за поступке и пропусте који се приписују КАИ.
28. Од укупног временског периода трајања поступка пред КАИ од више од шест година, период између новембра 2006. и децембра 2008. године представља приближно две године и један месец који леже унутар надлежности Комисије за разматрање.
29. Узимајући у обзир велики број захтева поднетих КАИ (42.239 захтева, од којих је за њих 34.309 од 6. децембра 2012. до сада донета одлука)¹, Комисија сматра да током тог периода није дошло до кашњења које је било неразумно дуго. У ствари, по овим захтевима су донете три одлуке од стране КИТЗ-а, наиме 11. марта 2007, 5. новембра 2007. и 7. новембра 2007. године (видети § 9 горе). Према томе, Комисија закључује да је овај део жалбе, у погледу наведеног периода, очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
30. Што се тиче периода после 31. децембра 2008. године, жалба лежи ван надлежности Комисије *ratione personae* (видети § 26 изнад).

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући

¹ Подаци са званичне интернет странице КАИ којима је приступљено 6. децембра 2012. године:
http://www.kpaonline.org/ClaimsTotalDecided_caseload.asp